

Posudek oponenta na diplomovou práci

Poutní místa na Domažlicku

Michaela Ublová

Autorka si pro svou práci zvolila lákavé a v současnosti velmi módní téma, k němuž v posledních dvou desetiletích vzniklo mnoho monografií a studií, pořádají se oborové konference a poutní místa jsou obnovována do původní krásy. Přesto podobné regionální soupisy encyklopedického charakteru k dispozici většinou nejsou a jejich vyhotovení je rozhodně záslužné. Až na kapitolku o církevní správě regionu, která by rozhodně neměla být součástí pojednání o poutnictví (!), je struktura DP pečlivě propracována a má jasně daný cíl, jímž je zmapování poutních lokalit, stručné nastínění jejich historie, uctívání toho kterého svatého, popis a současný stav místa, primárně (byť ne důsledně) pak pochopitelně zachycení poutí samotných. Hned v úvodu ale velmi překvapí absence řady zcela zásadních prací, zvláště z pera Zdeňka Hojdy, který se poutím věnuje už celá desetiletí, a jeho jmenovce, zvěčnělého Zdeňka Kalisty, jehož *Česká barokní pout'* jistě zůstane ještě dlouho nepřekonána. Přesto se autorka s úvodem popasovala dobře a využila vedle regionální a popularizující literatury alespoň některé odborné práce (Hrdina, Royt). Faktografii a slovníkové části není příliš co vytknout, polemizovat by se ale dalo s tvrzením, že vrcholem poutí bylo 17. století (když už, tak jeho druhá polovina, spíš však první polovina 18. století). Tristní ovšem je, nakolik autorku trápí jazyková stránka DP (gramatika, překlady, stylistika), pro dokumentování stačí uvést jen s. 1: ...pocházíme a kam směřuje(me)...; některé(,)jako třeba sv. Barbora(,)na svoje štěstí...; ...a zvláště mi (sic!) ateisté...; ...nastínit současné využití; Zajímat mě bude především(,)jak je takové místo...; ...zda tkz. (sic! = tzv.); Hlavně(,)zda tzv. žije(,)nebo je jen mrtvou památkou(,)a zda stále... Velmi časté je také opakování některých výrazů (viz s. 2 – „zejména“ je tu 3x v krátkém sledu). Seznam literatury jaksi zapomněl v názvu začlenit i prameny, za jejichž studium a zvládnutí ovšem autorce přísluší pochvala. Literatura by byla v podstatě dostatečná, tedy až na výše uvedené výjimky. Pochvalu ostatně zaslouží také obrazová příloha, která dokumentuje historický i současný stav poutních památek a současně dokazuje, že autorka místa navštívila a věnovala jim patřičnou pozornost. Součástí příloh je ale také slovník pojmů, dle mého názoru spíš přebytný a zavádějící – netřeba zde přeci vysvětlovat termíny jako freska nebo monstrance (notabene když jsou u ní pro případného laického čtenáře ještě hůře stravitelné a nadto nevysvětlené termíny „proměněná hostie“ či „eucharistický výstav“).

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**.

V Plzni 20. května 2013

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'J' followed by a series of loops and a horizontal line.

PhDr. Jan Kilián, Ph.D.